

ROCA ALTA

Peque Mantecas (6a+ - 160m)

Primera:

V. López, G. Micó, E. Álvarez
i J.C. Ferrero (maig de 1982)

Material:

15 cintes exprés, joc de tascons i/o friends

35m

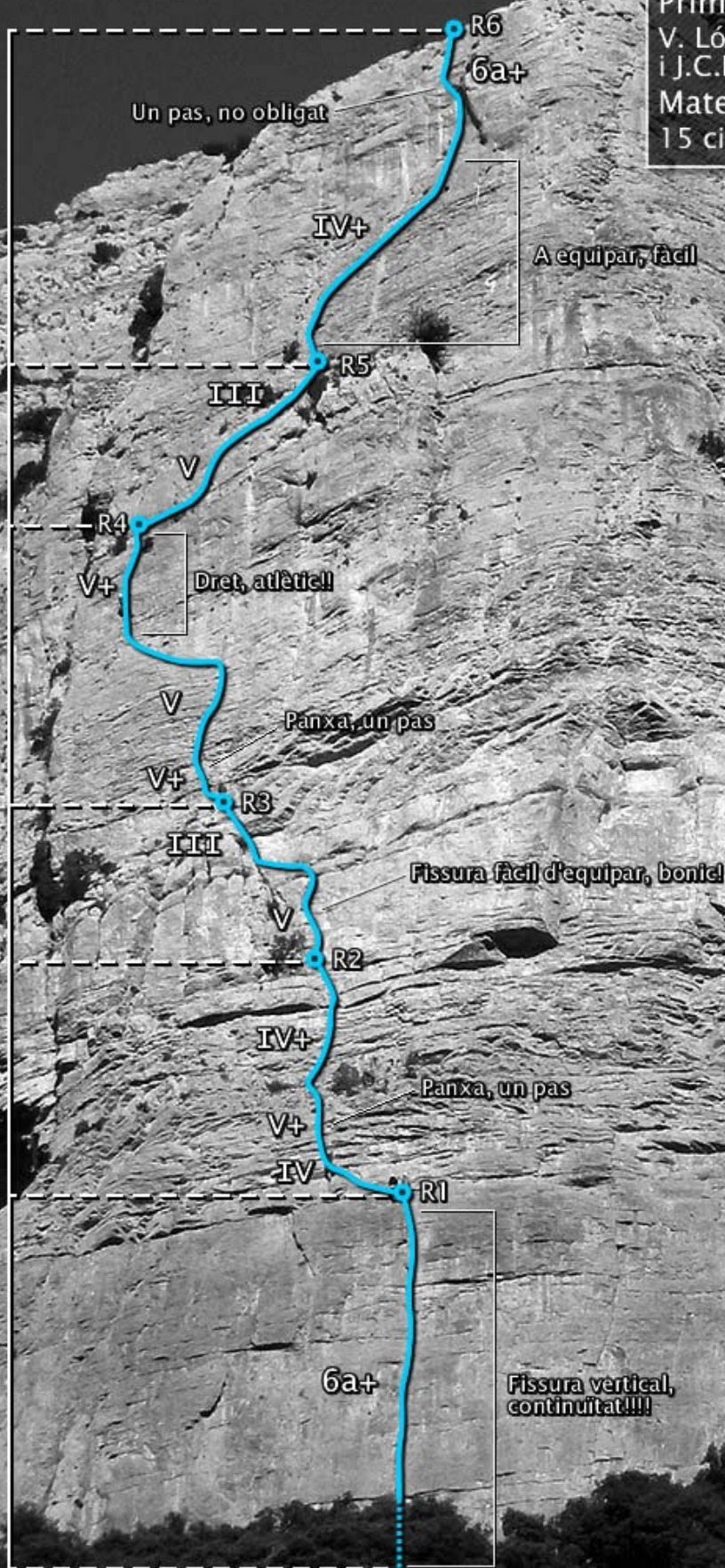
15m

30m

20m

25m

35m

A l'oest de la Roca dels Arcs, l'escut principal de la Roca Alta destaca imponent i llaminer, oferint-nos una de les vies més repetides de la zona: la Peque Mantecas. De caire marcadament clàssic, l'itinerari va cercant les debilitats de la paret en un recorregut serpentejant i de dificultat mitjana. Hi destaca especialment la primera tirada, que ressegueix una bonica fissura oferint 35 metres atlètics i continus. La via roman semi-equipada i ens aniran bé un joc de tascons i/o friends fins el #2 de Camalot.

- Via: Peque Mantecas
- Zona: Vilanova de Meià – Roca Alta
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 160 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb claus i parabolts
- Material: 15 cintes exprés, joc de tascons i/o friends i alguna baga
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Vilanova de Meià prenem la carretera cap el Pas Nou. A uns 3 quilòmetres trobarem una pista que es desvia a mà esquerra direcció a Rúbies. La seguim i deixem enrere el desviament cap a l'Ermita. Seguim una mica més fins que arribem a un nou desviament a mà dreta, el prenem. Aquesta nova pista, no en tant bon estat com la principal ens deixarà a una esplanada davant de la Roca alta. Des d'allí continuem a peu per la pista primer, i de seguida per un corriol que va guanyant la pendent fins arribar al peu de la Roca Alta. La via comença al peu d'una fissura evident.

L1(6a+)

La primera tirada ressegueix tota la fissura sobre roca vermellosa (en algun punt ha saltat algun cantell). El llarg es troba força equipat a base de claus i ens demanarà pila si el volem encadenar tot en lliure; la dificultat bé donada més per la continuïtat que no pas perquè els passos siguin especialment difícils. 35 metres.

L2(V+)

Sortim de la reunió flanquejant cap a la dreta fins que quedem situat sota una panxa, on es troba el pas que dóna dificultat al llarg. Un cop superada ens resten un pocs metres sobre placa fàcil fins la reunió. 25 metres.

L3(V)

Iniciem el llarg escalant una fissura amb bona presa i moltes possibilitats per l'auto-protecció. Quan siguem al capdamunt del diedre flanquegem a l'esquerra i ens enfilem per una canal una mica trencada que ens mena a la reunió. 20 metres.

L4(V+)

Només sortir de la reunió hem de superar una panxa que ens demanarà una mica de

braços. Un cop sobre la placa tenim uns metres pel gaudi amb preses genials i bones possibilitats per assegurar-nos. Un cop arribem a un clau obliquem uns metres a l'esquerra fins que en trobem un altre. A partir d'aquest punt seguim recte amunt per un mur de roca excel·lent i escalada atlètica fins la reunió. 30 metres.

L5(V)

Iniciem el llarg flanquejant cap a la dreta i després escalem per una placa (alerta amb unes llastres!!!). Quedarem sobre una lleixa amb roca discreta. Continuem flanquejant fins a la reunió. 15 metres.

L6(6a+)

Hem d'anar a buscar un diedre que tenim amunt a la dreta. Per arribar-hi haurem de creuar una bona placa a equipar fins al peu del diedre. El pas clau està ben equipat i no és obligat. Un cop superat ens queden uns pocs metres fins a la reunió cimera que és d'un sol parabolts. 35 metres.

Descens:

Arribem al cim de la Roca Alta i marxem cap a l'oest fins que localitzem un corriol empedrat que baixa fent ziga-zagues i passa pel peu de la paret.

El que més m'ha agradat:

- primera tirada, mantinguda i atlètica.
- Bonic diedre fissurat del tercer llarg.
- Quarta tirada de primera categoria, amb una bona secció final.

El que no m'ha agradat tant:

- Algun tram puntal de roca discreta (m'ha baixat una presa tamany caixa de sabates).